

Minna Salorinne

Työmarkkinat Helsingissä vuonna 2019

Tilastoja

ISSN 2489-4311

Lisätietoja:

Minna Salorinne

Puh. 040 3344 805

etunimi.sukunimi@hel.fi

Helsingin kaupunki,

kaupunginkanslia,

kaupunkitutkimus ja -tilastot

www.hel.fi/kaupunkitieto

The logo of the City of Helsinki, featuring the word "Helsinki" in a white, sans-serif font inside a blue, stylized speech bubble or shield shape.

Helsinki

Helsingin työmarkkinoiden katsaus perustuu työpaikkojen ja työllisyyden tarkastelussa pääosin Tilastokeskuksen otospohjaisen työvoimatutkimuksen tietoihin sekä pieneltä osin Tilastokeskuksen rekisteripohjaisen työssäkäyntitilaston tietoihin. Työttömyyden tarkastelussa on käytetty pääasiallisena aineistona työ- ja elinkeinoministeriön työnvälitystilaston tietoja, jotka mahdollistavat kuntatasoisen vertailun.

Tarkastelun painopiste on työmarkkinoiden rakenne vuonna 2019 sekä viimeaikainen kehitys, aikasarjoja esitetään pisimmillään vuodesta 2010 vuoteen 2019. Tilastokeskuksen työssäkäyntitilaston tuorein käytettävissä oleva tieto on peräisin vuoden 2018 lopusta ja osin vuodelta 2017 (työpaikat). Helsingin tietoja verrataan monessa ilmiössä pääkaupunkiseutuun, Helsingin seutuun ja koko maahan.

Katsauksessa käytetyt tilastoaineistot on kuvattu tarkemmin takakannen laatuselosteessa.

Sisällys

1.	Työpaikat	2
	Työpaikkamäärän kehitys	2
	Helsingin elinkeinorakenne	3
	Elinkeinorakenteen erot pääkaupunkiseudulla	4
	Helsingin elinkeinotoiminnan erikoistuminen	5
2.	Työllisyys	7
	Työllisten määrät ja työllisyysasteet	7
	Työlliset toimialoittain	7
	Epätyypilliset työsuhteet	9
3.	Työttömyys	10
	Työttömyyden kehitys kahdella mittaustavalla	10
	Alueellinen työttömyystilanne TEM:n tilastojen valossa	11
	Pitkäaikaistyöttömyys	12
	Vaikeasti työllistyvät työnhakijat	14
	Nuorten työttömyystilanne	16
	Muunkieliset työttömät	18
4.	Avoimet työpaikat ja työvoiman kohtaanto	20
	Laatuseloste Aineistot	21

1. Työpaikat

Työpaikkamäärän kehitys

Helsingissä oli 445 000 työpaikkaa¹ vuonna 2019 Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksen mukaan. Työpaikkamäärä kasvoi 2,4 prosentilla verrattuna edelliseen vuoteen. Pääkaupunkiseudun työpaikkamäärä oli 708 600, mikä oli 1,9 prosenttia enemmän kuin vuotta aiemmin. Helsingin seudulla² työssä käyvien määrä kasvoi 1,5 prosentilla ja työpaikkoja oli kaikkiaan 812 300. Koko maan tasolla työpaikkamäärä kasvoi vuodessa 1,0 prosentilla. Kaikista maan työpaikoista 17 prosenttia sijaitsi Helsingissä. Pääkaupunkiseudun osuus kaikista työpaikoista oli 28 prosenttia ja koko Helsingin seudun osuus 32 prosenttia.

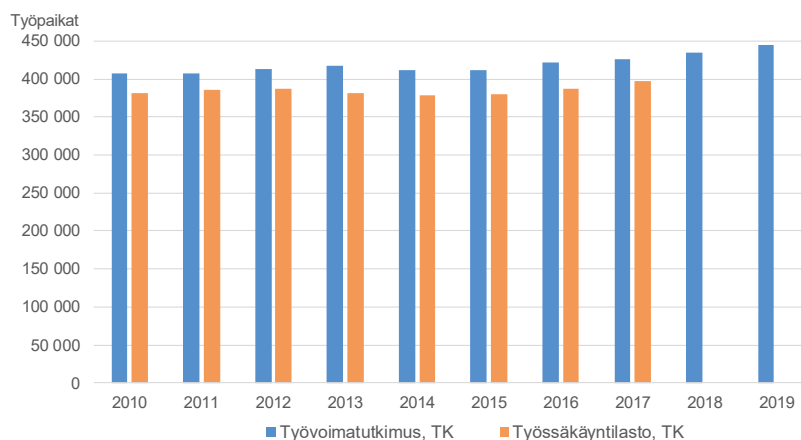
Taulukko 1. Työpaikat Helsingissä, pääkaupunkiseudulla, Helsingin seudulla ja koko maassa vuosina 2013–2019

Vuosi	Helsinki	Pääkaupunkiseutu	Helsingin seutu	Koko maa
2013	417 300	654 300	753 500	2 456 700
2014	411 200	647 700	746 400	2 447 200
2015	411 300	656 300	753 800	2 436 800
2016	421 500	666 900	766 900	2 448 100
2017	426 500	677 300	778 600	2 473 200
2018	434 400	696 800	800 100	2 539 800
2019	445 000	708 600	812 300	2 565 600

Lähde: Tilastokeskus, työvoimatutkimus (Helsingin tieto on suuntaa antava pienen otoskoon vuoksi)

Työpaikkoja voi tarkastella kahden eri tilastoaineiston valossa. Tilastokeskuksen työvoimatutkimus on otospohjainen ja varsin ajantasainen. Se soveltuu parhaiten koko maan sekä suurempien alueiden kuten maakuntien ja Helsingin seudun tarkasteluun. Tässä julkaisussa työvoimatutkimuksen tieto on vuosineljänneksien keskiarvo. Helsingin osalta työvoimatutkimuksen tietoja voidaan tulkita karkeasti suuntaa antavina. Toisen aineisto on Tilastokeskuksen työssäkäyntitilasto, joka perustuu hallinnollisiin rekistereihin ja sopii hyvin kunnittaiseen tarkasteluun. Tilasto kuvaa vuoden viimeistä arkipäivää ja valmistuu parin vuoden viiveellä.

Kuvio 1. Helsingin työpaikat vuosina 2010–2019 kahdella mittaustavalla



¹ Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksen neljännesvuosien keskiarvo. Tiedon luotettavuus on suuntaa antava.

² Pääkaupunkiseutu ja kehyskunnat: Hyvinkää, Järvenpää, Kerava, Kirkkonummi, Nurmijärvi, Sipoo, Tuusula, Vihti, Mäntsälä ja Pornainen.

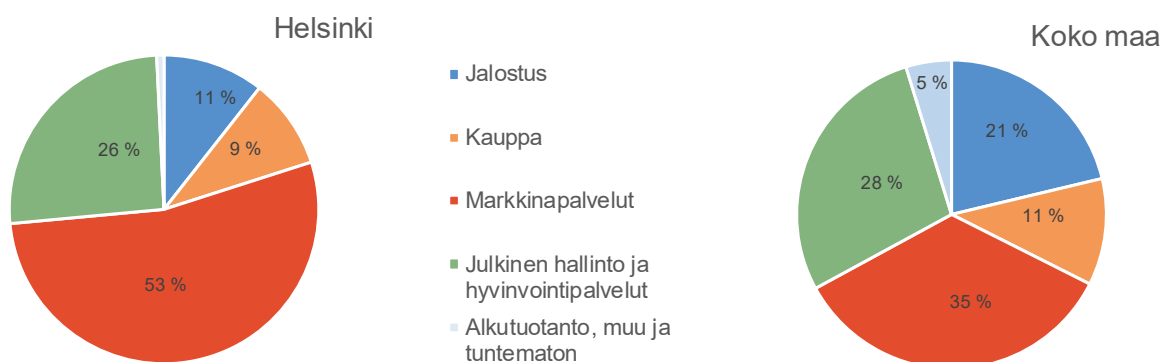
Vuosina 2014–2017 Helsingin työpaikkamäärä kehittyi kummankin tilastoaineiston mukaan saman suuntaisesti. Vuonna 2015 työpaikkoja oli saman verran kuin vuotta aiemmin ja vuonna 2016 työpaikkamäärä kääntyi kahden prosentin kasvuun. Vuonna 2017 Helsingin työpaikkamäärä kasvoi edelleen kahdella prosentilla. Työvoimatutkimuksen mukaan kasvu on jatkunut saman suuruisena vuosina 2018–2019.

Vuonna 2019 työpaikkamäärä kasvoi Helsingissä noin 10 000 työpaikalla. Kasvu oli määrällisesti suurinta informaation ja viestinnän toimialalla, majoitus ja ravitsemisalalla, hallinto- ja tukipalvelutoiminnoissa sekä muiden palveluiden toimialalla. Rakentamisen työpaikkamäärä pieneni vuoden takaisesta Helsingissä.

Helsingin elinkeinorakenne

Helsingin elinkeinorakenne on varsin palveluvaltainen. Palvelualojen kokonaisosuus työpaikoista nousi 89 prosenttiin. Vuonna 2019 kaupan ja muiden markkinapalvelujen³ osuus työpaikoista oli 63 prosenttia ja julkisten palvelujen⁴ osuus oli 26 prosenttia. Jalostuksen, eli teollisuuden, energia- ja vesihuollon sekä rakennustoiminnan yhteinen osuus jäi 11 prosenttiin.

Kuvio 2. Elinkeinorakenne Helsingissä ja koko maassa vuonna 2019



Lähde: Tilastokeskus, työvoimatutkimus

Helsingin elinkeinorakenne eroaa huomattavasti koko maan elinkeinorakenteesta. Koko Suomen tasolla kaupan ja muiden markkinapalvelujen osuus työpaikoista oli 46 prosenttia ja jalostuksen osuus kaikista työpaikoista 21 prosenttia. Helsingin kannalta merkityksettömän alkutuotannon työpaikkojen osuus oli koko maassa viisi prosenttia. Julkisten palvelujen osuus työpaikoista oli koko maassa hieman Helsinkiä korkeampi, 28 prosenttia.

Helsingin elinkeinorakenne on monipuolinen yhdenkään päätoimialan nousematta hallitsevaan asemaan. Neljä merkittävintä toimialaa, 9–12 prosentin työpaikkaosuuksien, olivat terveys- ja sosiaalipalvelut (55 000 työpaikkaa), ammatillinen, tieteellinen ja tekninen toiminta⁵ (53 700), informaatio ja viestintä⁶ (50 900) sekä tukku- ja vähittäiskauppa (42 100). Näiden alojen yhteinen osuus kokonaistyöpaikkamäärästä oli 45 prosenttia. Vähintään viiden prosentin työpaikkaosuuksien seuraaville sijoille nousivat julkinen hallinto, koulutus, rahoitus- ja vakuutustoiminta, hallinto- ja tukipalvelut sekä rakentaminen.

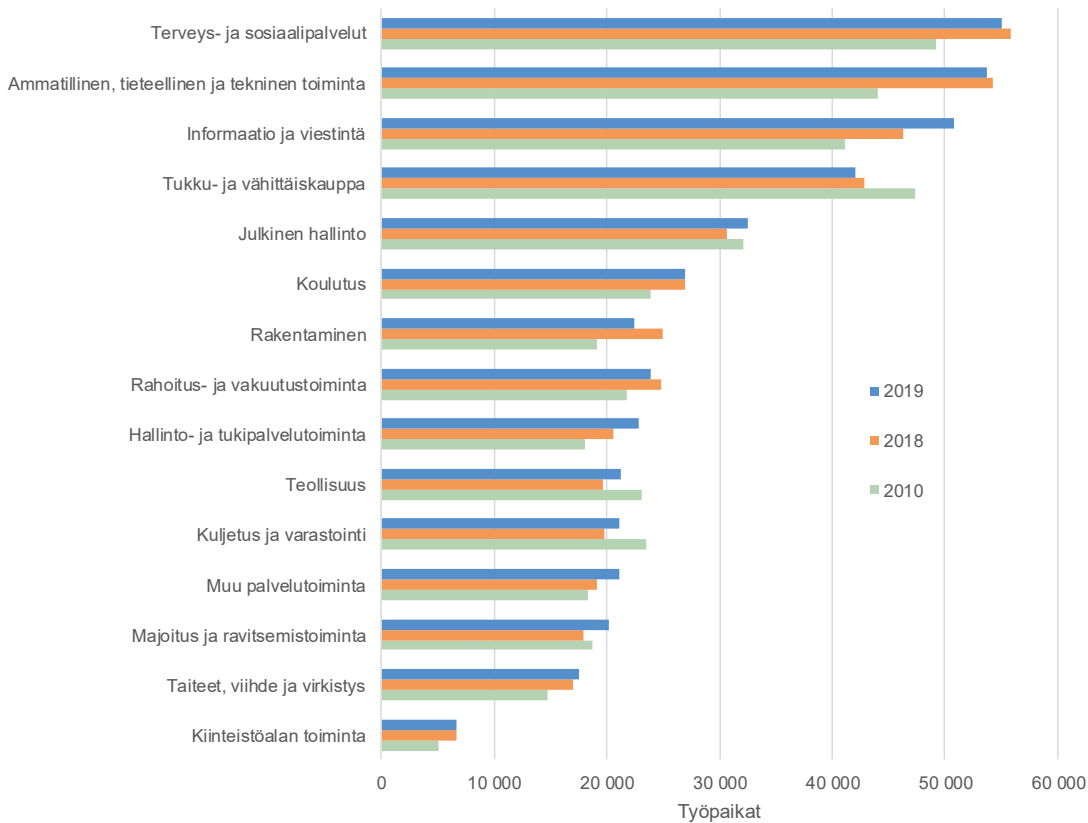
³ Liikenne, majoitus ja ravitseminen, informaatio ja viestintä, rahoitus, kiinteistöala, ammatillinen, tieteellinen ja tekninen toiminta, hallinto- ja tukipalvelutoiminta, taiteet, viihde ja virkistys sekä muut palvelualat

⁴ Julkinen hallinto, koulutus sekä sosiaali- ja terveystieteet

⁵ Lakiasiat ja laskentatoimi, liikkeenjohtajan konsultointi, pääkonttorien toiminta, arkkitehti- ja insinööripalvelut, tutkimus, mainonta ja muut erikoistuneet liike-elämän palvelut

⁶ Kustannustoiminta, elokuva- ja tv-toiminta, televiestintä sekä tietotekniikkapalvelut

Kuvio 3. Työpaikat päätoimialoittain Helsingissä vuosina 2010, 2018 ja 2019



Lähde: Tilastokeskus, työvoimatutkimus

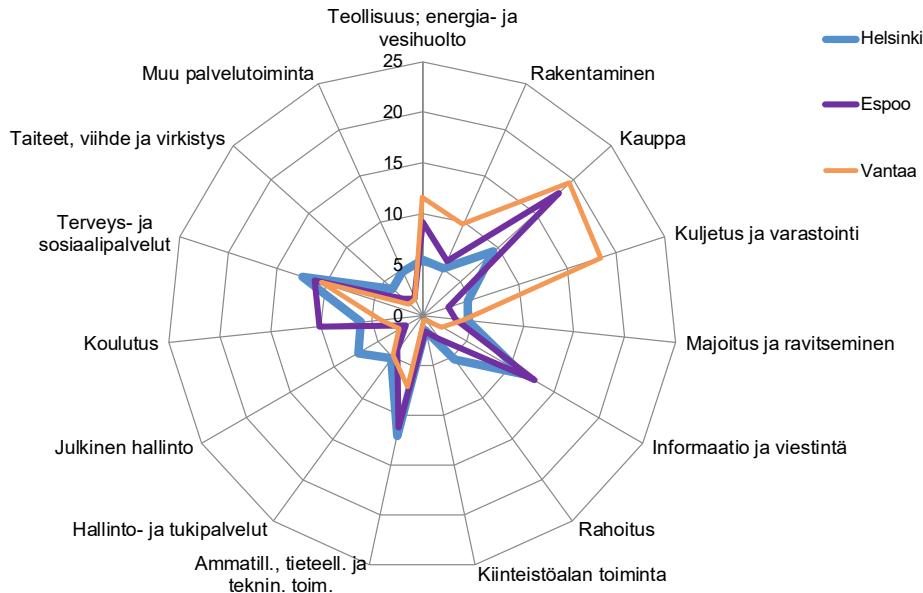
Helsingin työpaikkamäärä on kasvanut vuodesta 2010 vuoteen 2019 yhteensä yhdeksällä prosentilla. Määrällisesti kasvu on ollut nopeinta informaation ja viestinnän, ammatillisen, tieteellisen ja teknisen toiminnan sekä terveys- ja sosiaalipalveluiden toimialoilla. Osassa toimialoista työpaikkamäärä on kääntynyt laskuun. Näistä merkittävimpiä ovat tukku- ja vähittäiskauppa sekä kuljetus ja varastointi.

Elinkeinorakenteen erot pääkaupunkiseudulla

Vantaan toimialarakenteessa teollisuuden, energia- ja vesihuollon sekä rakentamisen yhteinen osuus kokonaistyöpaikkamäärästä nousee huomattavasti korkeammaksi kuin Helsingissä ja Espoossa. Helsingin jalousalan työpaikkoja on 11 prosenttia ja Espoossa 15 prosenttia. Sen sijaan Vantaalla em. toimialojen osuus nousi 21 prosenttiin.

Vaikka markkinapalvelujen yhteinen osuus on lähellä toisiaan näissä kolmessa pääkaupunkiseudun kunnassa (57–62 prosenttia), niin toimialoittaiset erot olivat huomattavat. Espoo ja Vantaa profiloituvat selvästi Helsinkiä voimakkaammin kauppakaupungeiksi. Vantaalla logistiikkaan liittyvät toimialat nousevat korostusti esiin. Informaatio- ja viestintäalan työpaikat pääkaupunkiseudulla ovat keskittyneet Helsinkiin ja Espooseen. Helsinki on rahoitusalan keskittymä. Ammatillisten, tieteellisten ja teknisten alojen osuus työpaikoista on Helsingissä ja Espoossa huomattavasti korkeampi kuin Vantaaseen. Helsingin rooli maan pääkaupunkina näkyy selvästi julkisen hallinnon korkeana työpaikkaosuutena.

Kuvio 4. Työpaikkamäärän jakauma (%) toimialoittain Helsingissä, Espoossa ja Vantaalla vuonna 2019



Lähde: Tilastokeskus, työvoimatutkimus

Helsingin elinkeinotoiminnan erikoistuminen

Elinkeinotoiminnan tunnusomaisia piirteitä ja painottumista tiettyihin toimialoihin voidaan kuvata toimialoitaisen erikoistumisen avulla. Erikoistumisalat ovat käytännössä toimialoja, joiden kysynnästä merkittävä osa tulee alueen ulkopuolelta muualta maasta tai ulkomailta. Niillä on ratkaiseva merkitys alueen talouden kannalta, sillä merkittävät kasvu- ja supistumisimpulssit kerrannaisvaikutuksineen tulevat alueelle pääasiassa niiden välityksellä. Seuraavassa tarkastellaan Helsingin toimialarakenteen erikoistumista suhteessa koko Suomeen käyttäen analyysivälineenä ns. sijaintiosamääriin perustuvia toimialoitaisia indeksejä⁷.

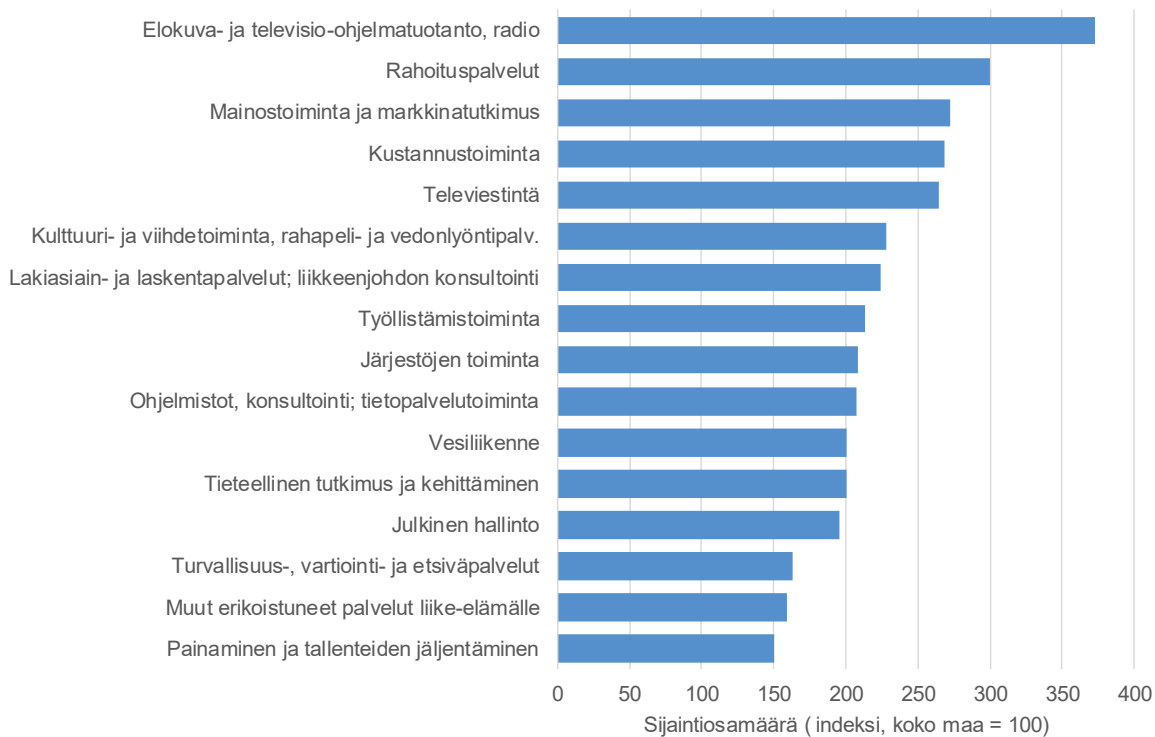
Liike-elämän ja hallinnon palvelut sekä muut toimistotyöpaikat ovat luonteeltaan ennen kaikkea kommunikaatiointensiivisiä. Niihin liittyy paljon henkilökohtaista kommunikaatiota, joka vaatii työasiamatkoja (kokoukset, asiakastapaamiset, seminaarit jne.). Tästä syystä saavutettavuudella muihin työpaikkoihin on suuri merkitys toimipaikkojen sijoittumiselle.

Helsingin ydinkeskusta ja sitä ympäröivä kantakaupunki muodostavat koko Helsingin seudun samoin kuin koko maan elinkeinotoiminnan ylivoimaisesti vahvimman alueen noin kolmasosan koko seudun ja kymmenyksen koko maan työpaikoista sijaitessa siellä. Kommunikaatiointensiivisten alojen työpaikat ovatkin löytäneet hyvän kasvualustan nimenomaan kantakaupungista ja alojen yritystoiminta on vahvasti keskittynyt sinne. Kantakaupungin työpaikkarakenne määrittää pitkälti koko pääkaupungin elinkeinorakenteen erikoistumista.

⁷ Sijaintiosamäärä on laskettu toimialan työpaikkamäärätiedolle. Se kuvaa toimialan työpaikkamääräosuutta alueella suhteutettuna saman ryhmän työpaikkamääräosuuteen koko maassa. Kun tällä tavalla laskettu suhdeluku muunnetaan indeksiksi, se saa arvon 100 kun toimialan työpaikkaosuus on alueella yhtä suuri kuin koko maassa. Indeksien arvojen ollessa suurempi kuin 100 on alue erikoistunut kyseiseen toimialaan. Kuvioon on poimittu toimialat, joilla erikoistumisindeksin arvo ylittää 150 eli alat, joiden työpaikkaosuus alueella on vähintään 50 % suurempi kuin koko maassa. Erikoistumisindeksi on laskettu työvoimatutkimuksen vuoden 2019 vuosiaineistosta.

Helsingin erikoistumisprofiilissa korostuvat pitkälle erikoistuneet palvelualat, jotka useasti liittyvät informaatiosektoriin. Näitä aloja ovat elokuva- ja tv-toiminta, mainonta, kustannustoiminta, tietojenkäsittelyalat, sekä tutkimus ja kehittäminen. Elinkeinoelämän kehityksen ja tehokkuuden kannalta merkittävän rahoitustoiminnan samoin laki- ja laskentatoimen sekä liikkeenjohdon konsultoinnin kuin liike-elämälle tukitoimintoja tarjoavien alojen työpaikat ovat myös voimakkaasti keskittyneet Helsinkiin. Pääkaupunki toimii vahvana virkistys-, kulttuuri- ja urheilutoiminnan keskittymänä. Helsingillä on myös erittäin vahva rooli maan logistisena keskuksena, joka on paitsi kansallinen tietoliikenteen ja kuljetuksen solmukohta myös kansainvälisen henkilö- ja tavaraliikenteen portti satamansa ansiosta. Tähän liittyen teleliikenne ja vesiliikenne ovat vahvoja erikoistumisaloja. Tämän lisäksi Helsinki toimii päätöksenteko-, hallinto- ja lobbauskeskuksena, mitä ilmentää julkisen hallinnon ja järjestötoiminnan keskittyminen alueelle.

Kuvio 5. Helsingin elinkeinotoiminnan vahvimmat erikoistumisalat suhteessa koko maahan vuonna 2019 (sijaintiosamäärät indeksinä, koko maa=100)



Lähde: Tilastokeskus, työvoimatutkimus

2. Työllisyys

Työllisten määrät ja työllisyysasteet

Vuonna 2019 Helsingissä oli 338 400 työllistä, mikä oli 0,4 prosenttia enemmän kuin vuotta aiemmin. Helsingin seudulla työllisiä oli 767 300, mikä oli 1,9 prosenttia edellisvuotta enemmän. Kaikkiaan Suomessa oli työllisiä 2 565 600, eli prosentti enemmän kuin vuotta aiemmin. Helsingin tieto on suuntaa antava.

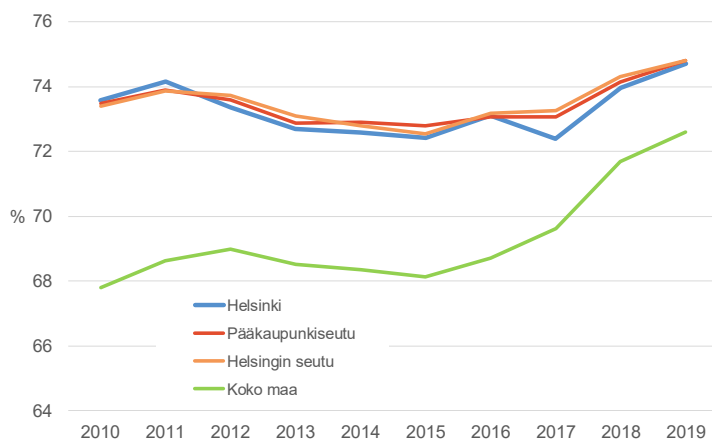
Vuonna 2019 Helsingin työllisyysaste oli 74,7 prosenttia, Helsingin seudun työllisyysaste oli 74,8 prosenttia ja Suomen työllisyysaste oli 72,6 prosenttia. Vuonna 2019 työllisyysasteet kohosivat sekä koko maassa että Helsingissä ja Helsingin seudulla reilusti. Työllisyysaste on laskettu 15–64-vuotiaasta väestöstä Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksen tiedoista.

Taulukko 2. Työllinen työvoima Helsingissä, pääkaupunkiseudulla, Helsingin seudulla ja koko maassa vuosina 2013–2019

Vuosi	Helsinki	Pääkaupunkiseutu	Helsingin seutu	Koko maa
2013	318 700	557 400	710 700	2 456 700
2014	319 900	561 800	712 600	2 447 200
2015	316 300	567 600	715 300	2 436 800
2016	324 500	574 700	725 300	2 448 100
2017	328 900	582 900	734 800	2 473 200
2018	336 900	598 800	753 200	2 539 900
2019	338 400	611 400	767 300	2 565 600

Lähde: Tilastokeskus, työvoimatutkimus

Kuvio 6. Työllisyysasteet (15–64 -v.) vuosina 2010–2019



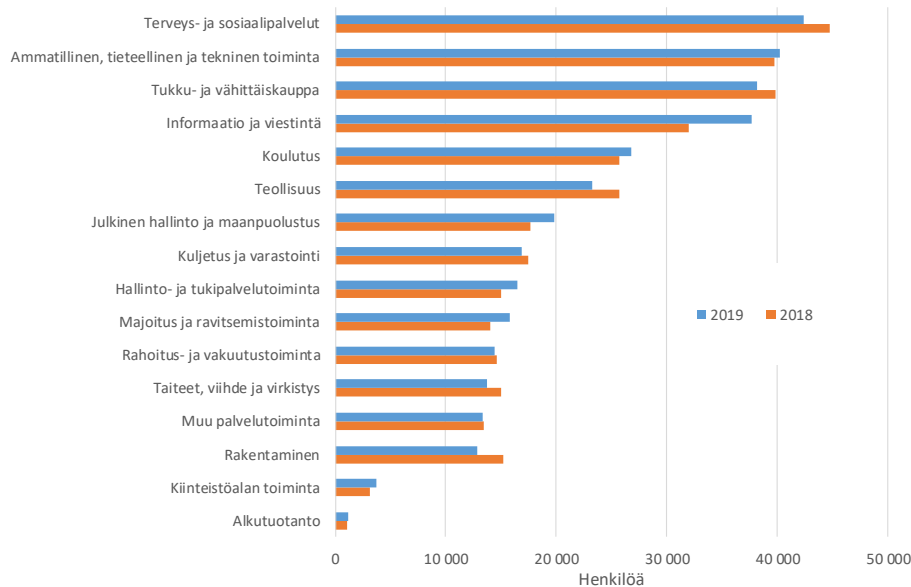
Lähde: Tilastokeskus, työvoimatutkimus

Työlliset toimialoittain

Helsingissä asuvista työllisistä yli 42 000 työskenteli vuonna 2019 terveys- ja sosiaalialalla. Korkeasti koulutettujen ammatillisen, tieteellisen ja teknisen toiminnan toimiala työllisti niin ikään noin 40 000 helsinkiläistä. Kaupan alalla toimi 38 000 helsinkiläistä ja saman verran nopeasti kasvavalla informaatio- ja viestintäalalla. Työllisten jakautuminen toimialoittain on hyvin samankaltainen kuin Helsingin työpaikkarakenne.

Lähes 80 prosenttia helsinkiläisistä käy töissä kotikunnassaan ja reilu viidenosa pendelöi töihin muihin kuntiin. Helsingissä on työpaikkoja enemmän kuin työllistä työvoimaa. Helsingin työpaikoista helsinkiläisten työllisten osuus on noin 60 prosenttia ja noin 40 prosenttia tulee muualta.

Kuvio 7. Helsingin työlliset toimialoittain vuosina 2018-2019



Lähde: Tilastokeskus, työvoimatutkimus

Vuonna 2019 helsinkiläisten työllisten osuus koko maan työllisistä oli 13 prosenttia. Informaation ja viestintän alalla helsinkiläisten osuus on yli 30 prosenttia ja rahoitus- sekä vakuutustoiminnassa tilanne oli lähes sama. Ammatillisen, tieteellisen ja teknisen toiminnan alalla helsinkiläisten osuus koko maasta on yli viidenes, samoin taiteen, viihteen ja virkistystyksen alalla. Joka kymmenes koko maan terveys- ja sosiaalialan työllisistä on helsinkiläinen. Sekä teollisuuden että rakentamisen työllisistä helsinkiläisiä on vain seitsemän prosenttia.

Kuvio 8. Helsingin työllisten osuus (%) koko maasta toimialoittain vuonna 2019



Lähde: Tilastokeskus, työvoimatutkimus

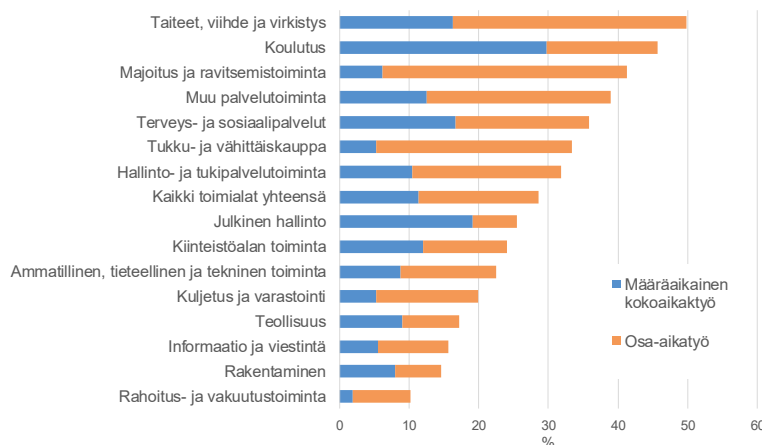
Epätyypilliset työsuhteet

Epätyypillisillä työsuhteilla tarkoitetaan tässä julkaisussa määräaikaista ja osa-aikaista työsuhteita. Osa-aikainen työsuhte voi olla joko vakituinen tai määräaikaista. Työsuhtetilastojen lähde on Tilastokeskuksen työvoimatutkimus ja kuntatason tietojen luotettavuus on karkeasti suuntaa antava. Kaiken kaikkiaan Helsingissä on epätyypillisiä työsuhteita suhteellisesti enemmän kuin koko maassa tai muulla Helsingin seudulla. Epätyypillisten työsuhteiden osuus kaikista työsuhteista oli vuonna 2019 Helsingissä 29 prosenttia (86 300), Helsingin seudulla 24 prosenttia ja koko maassa 27 prosenttia. Osuudet ovat säilyneet samoina vuosina 2017-2019.

Epätyypilliset työsuhteet painottuvat voimakkaasti naisiin ja nuoriin. Helsingissä naisista 35 prosenttia ja miehistä 22 prosenttia työskenteli epätyypillisessä työsuhteessa vuonna 2019. Toisaalta, epätyypillisessä työsuhteessa olevista 63 prosenttia oli naisia ja 37 prosenttia miehiä. Tyypillisimmin epätyypillisessä työsuhteessa työskentelevät ovat nuoria. Myös työuran loppupäässä olevilla esiintyy paljon epätyypillisiä työsuhteita mm. osa-aikaeläkkeen myötä.

Helsingissä epätyypillisiä työsuhteita oli vuonna 2019 eniten taiteen, viihteen ja virkistykseen alalla (50 %), koulutuksessa (46 %), majoitus- ja ravitsemistoiminnassa (41 %), muussa palvelutoiminnassa (39 %) sekä terveys- ja sosiaalipalveluissa (36 %).

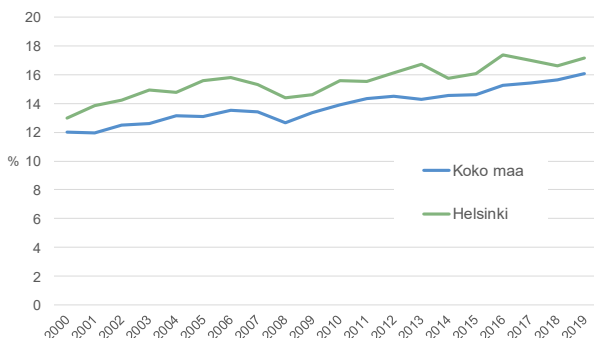
Kuvio 9. Epätyypillisten työsuhteiden osuus kaikista työsuhteista toimialoittain Helsingissä vuonna 2019



Lähde: Tilastokeskus, työvoimatutkimus

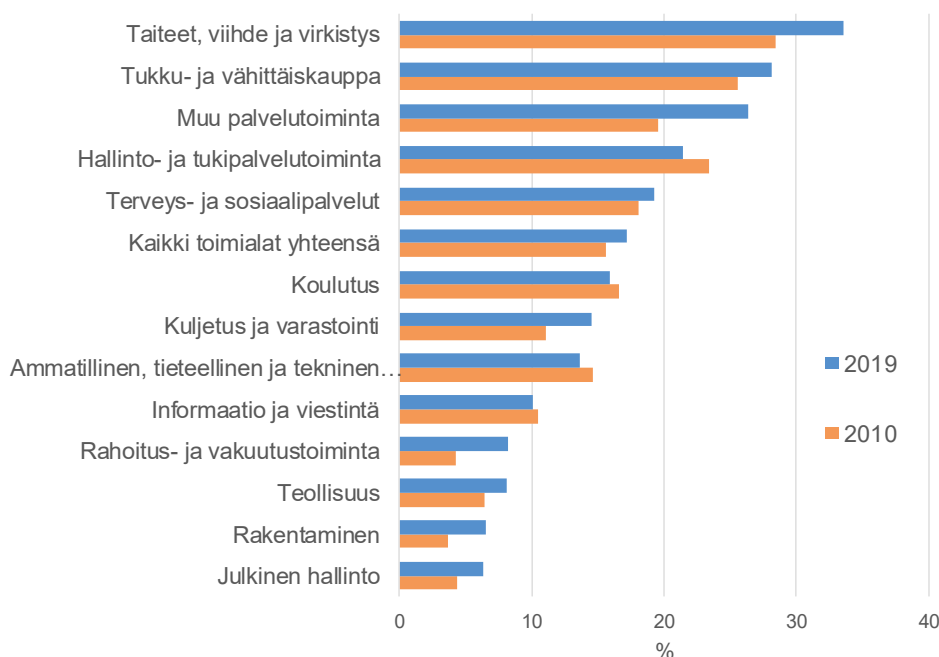
Joka kymmenes helsinkiläinen teki *määräaikaista* *kokoaikatyötä* vuonna 2019. Osa-aikatyö on yleistymässä ja vuonna 2019 kaikista työsuhteista 17 prosenttia oli *osa-aikatyötä*. Tosin vuosina 2017-2019 osa-aikatyön osuus ei kasvanut. 2000-luvun alussa osuus oli 13 prosenttia. Osa-aikatyötä tehdään eniten majoitus- ja ravitsemistoiminnassa, jossa 35 prosenttia kaikista työsuhteista on osa-aikatyötä sekä taiteen, viihteen ja virkistykseen toimialalla (34 %) sekä kaupan alalla (28 %). Osa-aikatyön osuus kasvoi vuoden takaisesta näillä aloilla.

Kuvio 10. Osa-aikatyön osuus kaikista työsuhteista Helsingissä ja koko maassa v. 2000–2019



Lähde: Tilastokeskus, työvoimatutkimus

Kuvio 11. Osa-aikatyön osuus kaikista työsuhteista toimialoittain Helsingissä vuosina 2010 ja 2019



3. Työttömyys

Työttömyyden kehitys kahdella mittaustavalla

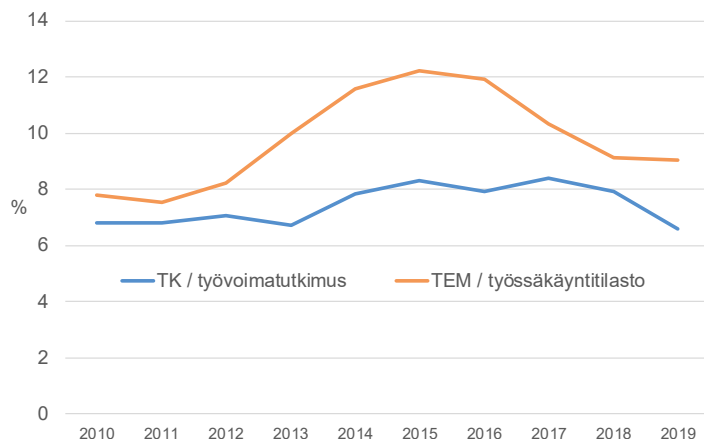
Virallinen työttömyysaste lasketaan Suomessa Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksen tiedoista. Työvoimatutkimus perustuu otosaineistoon, ja sen tiedot ovat kansainvälisesti vertailukelpoisia. Työttömien määrittelyssä korostuu työnhaun aktiivisuus, työttömäksi luokitellun on täytynyt hakea aktiivisesti työtä viimeisen neljän viikon sisällä. Osa pitkäaikaistyöttömistä jää tämän määrittelyn ulkopuolelle, ja näin he ovat aliedustettuja työvoimatutkimuksen aineistossa. Nuorten kohdalla tilanne on päinvastainen, myös työtä hakevat päätoimiset opiskelijat tilastoidaan tässä aineistossa työttömiksi. Tilastokeskus ei julkista työvoimatutkimuksesta kuntatasoista tietoa. Helsingillä on tästä aineistosta erillistilaus. Työttömien lukumäärien vaihtelut vuodesta toiseen ovat Helsingissä työvoimatutkimuksen otosaineiston perusteella varsin suuret, ja tietoja voidaan kuntatasoisesti pitää vain karkeasti suuntaa antavina. Tämä johtuu mm. otoksen pienestä koosta.

Toinen aineisto työttömyysasteen laskemiseen perustuu työ- ja elinkeinoministeriön (TEM) työnvälitystilastoon, joka pohjautuu työ- ja elinkeinotoimistoihin (TE-toimisto) rekisteröityneisiin työttömiin työnhakijoihin. Tässä tilastossa työttömien lukumäärä on korkeampi kuin työvoimatutkimuksessa, mm. koska kaikki pitkäaikaistyöttömät lasketaan mukaan. TEM:n aineisto tarjoaa kuntakohtaista tietoa työttömyydestä, joten maan sisäinen vertailu onnistuu sen tiedoilla hyvin.

Helsingin työttömyysaste oli vuonna 2019 Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksen tietojen mukaan 6,6 prosenttia ja työ- ja elinkeinoministeriön työnvälitystilaston tietojen mukaan 9,0 prosenttia. TEM:n tieto on joulukuun lopun tieto, jossa työttömien määrä on joulukuusta 2019 ja työvoiman määrä on vuoden 2018 lopusta.

Näiden kahden mittaustavan mukaan laskettujen työttömyysasteiden ero oli poikkeuksellisen suuri vuosina 2014–2016, tämän jälkeen luvut ovat lähentyneet toisiaan. Yksi selitys erolle voi löytyä pitkäaikaistyöttömien suureksi kasvaneesta määrästä, mikä oli osittain virhe rekisteritiedoissa. Jatkossa tässä raportissa työttömyyden rakennetta tarkastellaan vain TEM:n työnvälitystietojen pohjalta, koska tämä tietolähde tarjoaa mahdollisuuden kuntatason tarkasteluun.

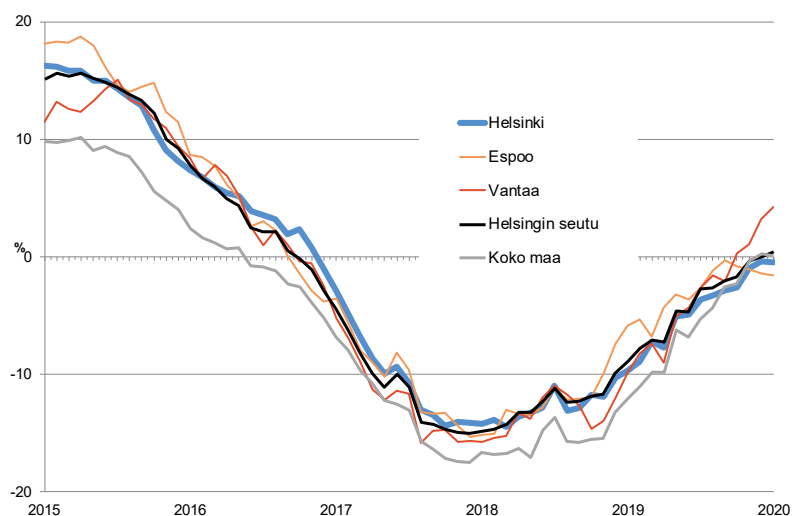
Kuvio 12. Helsingin työttömyysaste vuosina 2010–2019 työ- ja elinkeinoministeriön (TEM) ja Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksen tietojen mukaan



Alueellinen työttömyystilanne TEM:n tilastojen valossa

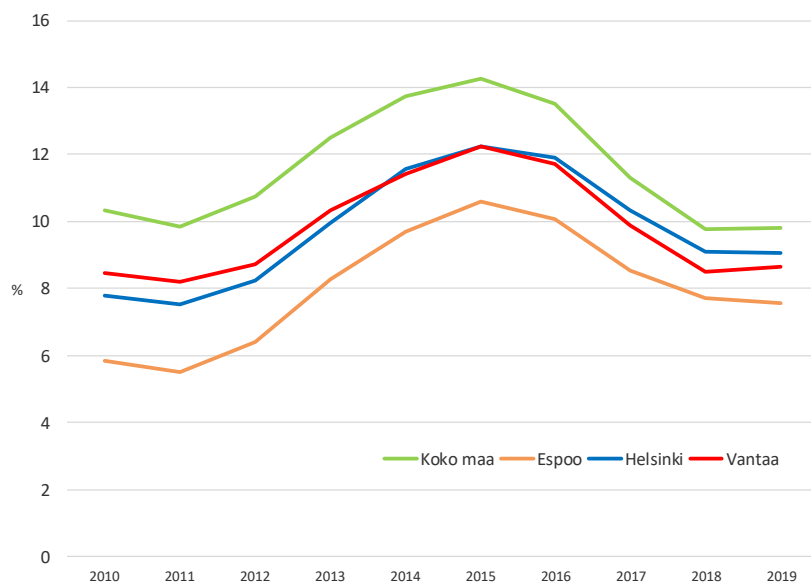
Pitkittynyt talouden taantuma aiheutti Helsingissä työttömien määrän lähes viisi vuotta jatkuneen kasvun, joka pysähtyi vuoden 2016 lopussa. Vuonna 2017 työttömien määrä pieneni vauhdilla ja vuoden 2018 aikana työttömyys aleni edelleen. Työttömyyden väheneminen hyytyi vuoden 2019 loppua kohden. Vuoden 2019 joulukuussa työttömiä työnhakijoita oli Helsingissä vain puoli prosenttia vähemmän kuin vuotta aiemmin. Helsingissä oli tuolloin 31 715 työtöntä työnhakijaa, mikä oli vain 115 henkilöä vähemmän kuin vuosi sitten. Vantaalla työttömien määrä kasvoi vuoden takaisesta kolmella prosentilla. Espoossa työttömien määrä väheni reilulla prosentilla. Koko maan tasolla työttömien määrä oli puoli prosenttia edellisvuotta pienempi, kuten Helsingissä. Vuoden 2020 alussa kehitys kulki samansuuntaisesti kuin vuoden 2019 lopussa.

Kuvio 13. Työttömien määrän muutos (%) edellisestä vuodesta Helsingissä, Espoossa, Vantaalla, Helsingin seudulla ja koko maassa vuodesta 2015 vuoteen 2020/1



Lähde: TEM

Kuvio 14. Työttömyysaste pääkaupunkiseudun kunnissa vuosina 2010–2019 työ- ja elinkeinoministeriön tietojen mukaan



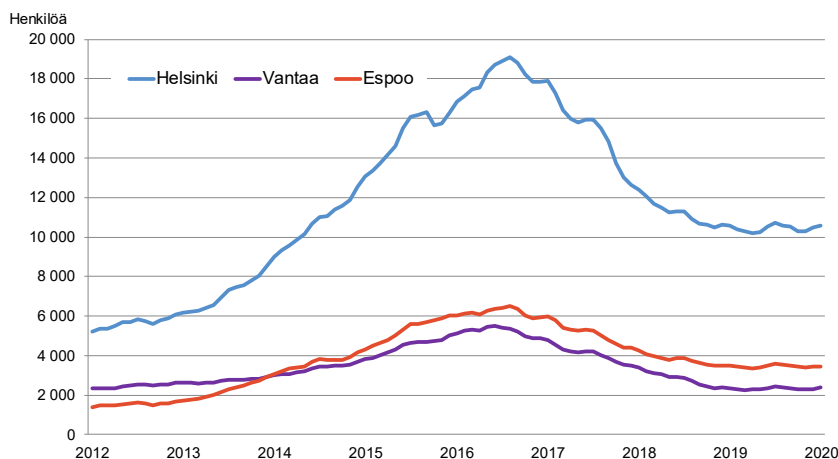
Lähde: TEM

Pitkäaikaistyöttömyys

Pitkäaikaistyttömiksi lasketaan henkilöt, joiden työttömyys on kestänyt yhtäjaksoisesti vähintään vuoden. Pitkäaikaistyttömien määrä kasvoi Helsingissä rajusti vuodesta 2013 aina vuoden 2016 loppusyksyyn saakka. Vuonna 2017 pitkäaikaistyttömien määrä lähti rivakkaan laskuun. Vuoden 2019 joulukuussa Helsingissä 10 500 pitkäaikaistyttöntä, minkä oli 7 300 vähemmän kuin vuoden 2016 lopussa. Pitkäaikaistyttömien osuus kaikista tyttömistä oli kolmannes.

Osa pitkäaikaistyttömien määrän nopeasta vähenemisestä vuosina 2017–2018 johtui työnhakijarekisterin päivityksistä. Rekisterin tietoja ajantasaistettiin tyttömien määrääikaishaastatteluiden myötä, ja tilastoista poistettiin henkilöitä, jotka eivät enää olleet tyttöminä työnhakijoina. Lisäksi osa pitkäaikaistyttömistä palautui uusiksi tyttömiksi, kun työttömyysjakso keskeytyi hyvin lyhyeksi aikaa.

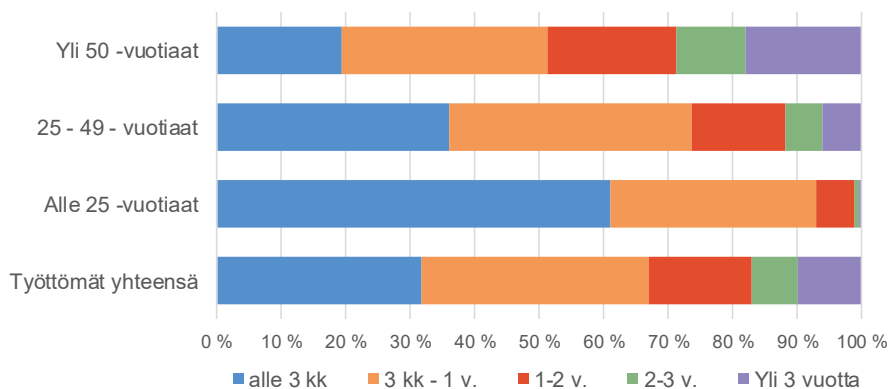
Kuvio 15. Pitkäaikaistyttömien määrä Helsingissä, Espoossa ja Vantaalla vuosina 2012–2020/1



Lähde: TEM

Pitkäaikaistyöttömyyden riski kasvaa iän myötä. Vuoden 2019 lopussa alle 25-vuotiaista työttömistä seitsemän prosenttia oli pitkäaikaistyöttömiä. 25–49-vuotiaiden ikäryhmässä pitkäaikaistyöttömien osuus on 26 prosenttia kaikista työttömistä ja yli 50-vuotiailla 49 prosenttia. Lähes viidesosa yli 50-vuotiaista oli ollut työttömänä yli kolme vuotta.

Kuvio 16. Työttömät Helsingissä työttömyyden keston mukaan ikäryhmittäin vuoden 2019 lopussa

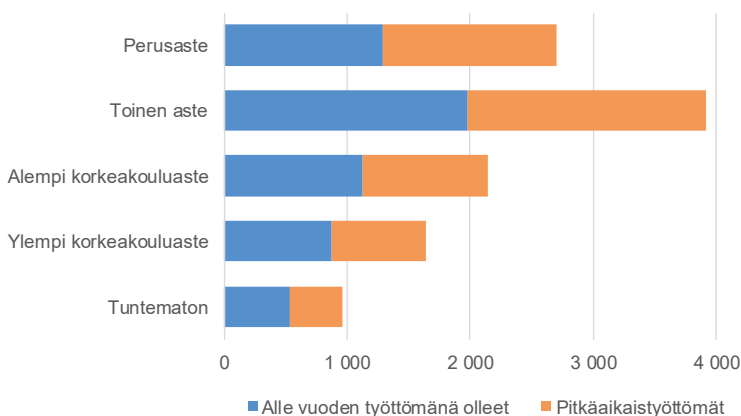


Lähde: TEM

Vuoden 2019 aikana työttömien määrä pieneni Helsingissä kaikkiaan 115 henkilöllä. Alle 25-vuotiaiden työttömien määrä väheni 66 henkilöllä, 25–49-vuotiaiden työttömien määrä pieneni 370:llä, mutta yli 50-vuotiaiden määrä lisääntyi 324:lla.

Yli 50-vuotiaita työttömiä oli Helsingissä vuoden 2019 lopussa 11 356, ja heistä lähes puolet oli ollut yhtä jaksoisesti työttömänä vähintään vuoden. Alle vuoden työttömänä olleiden ja yli vuoden työttömänä olleiden kohdalla koulutusjakaumat ovat hyvin saman kaltaiset. Yli 50-vuotiaiden pitkäaikaistyöttömien koulutustaustajakauma on laava; 25 prosentilla on korkeintaan perusasteen tutkinto, 35 prosentilla toisen asteen tutkinto ja lähes kolmasosalla alempi tai ylempi korkeakouluasteen tutkinto. Kahdeksalla prosentilla koulutustausta oli tuntematon, tällöin kyseessä ovat ulkomaalaistaustaiset henkilöt.

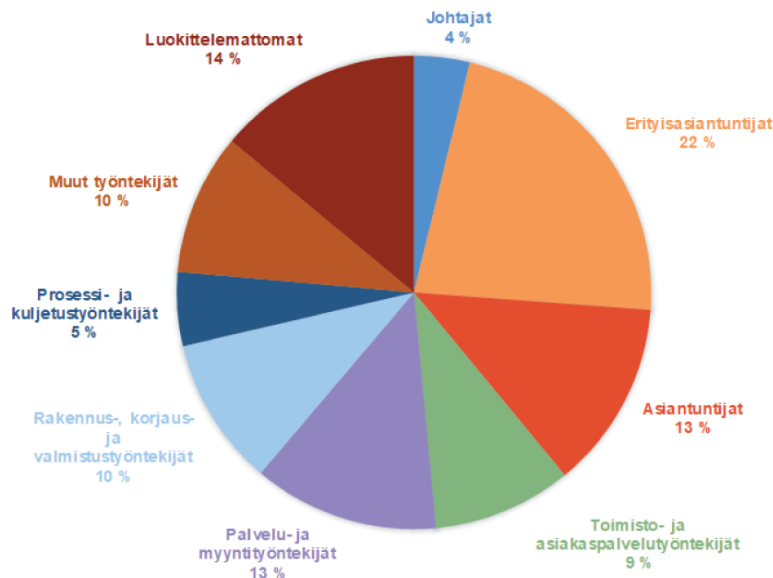
Kuvio 17. Yli 50-vuotiaat työttömät koulutustaustan mukaan Helsingissä vuonna 2019



Lähde: TEM

Pitkäaikaistyöttömien ammattirakenne on yli 50-vuotiailla varsin monipuolinen. Kaksi viidesosaa heistä kuului johtajien, erityisasiantuntijoiden tai asiantuntijoiden ammattiryhmiin. Palvelu- ja myyntityöntekijäitä oli 13 prosenttia ja rakennusalan työntekijöiden osuus oli 10 prosenttia. 14 prosenttia kuului ammatiltaan luokittelemattomien ryhmään.

Kuvio 18. Yli 50-vuotiaat pitkäaikaistyöttömät ammattiryhmittäin Helsingissä vuoden 2019 lopussa

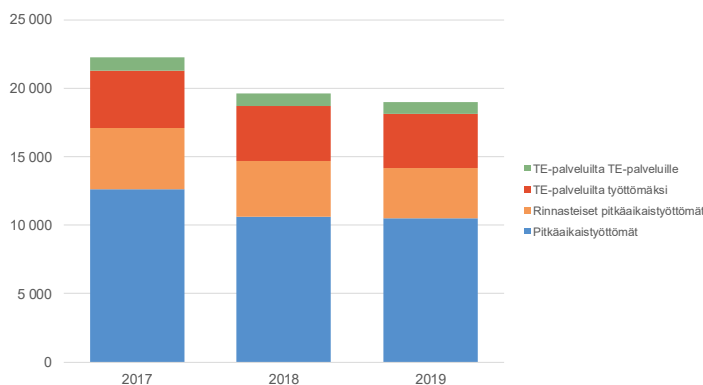


Lähde: TEM

Vaikeasti työllistyvät työnhakijat

Työttömyyden pitkittymisen tarkastelussa on syytä huomioida toistuvat työttömyysjaksot. Työ- ja elinkeinoministeriö tilastoi vaikeasti työllistyviä työnhakijoita, joihin lasketaan pitkäaikaistyöttömien lisäksi rinnasteiset pitkäaikaistyöttömät, työvoimahallinnon (TE-) palveluilta suoraan työttömäksi siirtyneet sekä TE-palveluilta vastaavilla palveluilla siirtyneet. Pitkäaikaistyöttömiksi lasketaan yli vuoden yhtä jatkoisesti työttömänä olleet. Rinnasteiset pitkäaikaistyöttömät ovat puolestaan olleet 16 kuukauden aikana työttömänä vähintään vuoden, eli työttömyys on keskeytynyt työllistymisen, opiskelun tai muun syyn takia väliaikaisesti, mutta jatkunut pian uudelleen. Palveluilla tarkoitetaan tässä yhteydessä työvoimahallinnon palveluita, kuten palkkatukityötä, työkokeilua, työvoimakoulutusta, valmennusta tai muita palveluita, esim. omaehtoista opiskelua.

Kuvio 19. Vaikeasti työllistyvät työnhakijat Helsingissä vuosina 2017–2019



Lähde: TEM

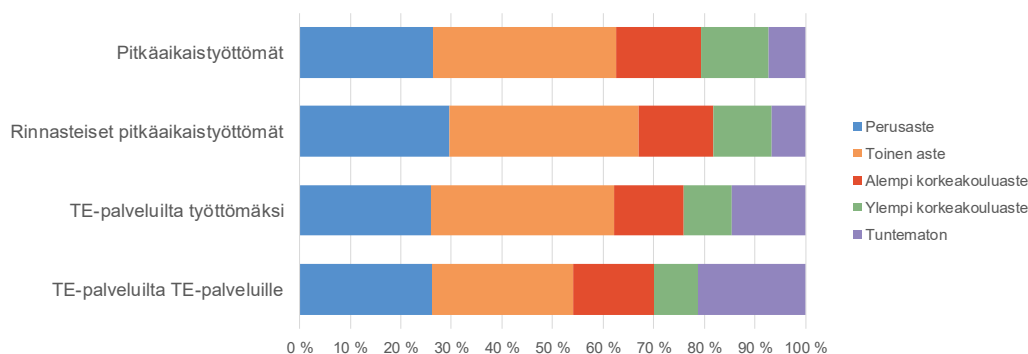
Vuoden 2019 lopussa Helsingissä oli kaikkiaan 19 008 vaikeasti työllistyvää työnhakijaa, mikä oli kolme prosenttia vähemmän kuin vuotta aiemmin (645 henkilöä). Pudotus selittyy lähinnä rinnasteisten pitkäaikaistyöttömien määrän laskuna (- 9 %). Pitkäaikaistyöttömien määrä pieneni yhdellä prosentilla, TE-palveluilta työttömäksi päätyneiden määrä aleni kahdella prosentilla ja TE-palveluilta seuraaviin TE-palveluihin päätyneiden määrä aleni seitsemällä prosentilla. Miesten osuus vaikeasti työllistyvistä on 56 prosenttia ja naisia on 44 prosenttia.

Runsaat kaksi viidesosaa vaikeasti työllistyvistä on iältään yli 50-vuotiaita, 30–49-vuotiaiden osuus on vajaa puolet ja alle 30-vuotiaita on reilu kymmenesosa. Viisivuotiskäryhmittäisessä tarkastelussa vaikeasti työllistyviä löytyy melko tasaisesti kaikista ikäryhmistä, osuudet asettuvat 10–18 prosentin välille. Suurin viisivuotiskäryhmä muodostuu 55–59-vuotiaista, joita oli lähes 3 000 henkilöä. Vaikeasti työllistyvien määrä väheni vuoden takaisesta muilla ikäryhmillä lukuun ottamatta yli 55–64 vuotiaita, kasvu oli suurinta 60–64-vuotiailla.

Pitkällä aikavälillä vaikeasti työllistyvien määrä on kasvanut Helsingissä todella paljon; vuoden 2010 lopussa määrä oli 5 600 henkilöä pienempi kuin vuoden 2019 lopussa. Ikääntyneille työttömille on tarjolla vähemmän työvoimahallinnon palveluita, koulutusta tai työpaikkoja kuin nuoremmille. Lähes joka toinen yli 50-vuotias työtön kuuluu pitkäaikaistyöttömiin. Nuoremmat ovat määräraakaisten työsuhteiden vuoksi ajoittain työllisinä tai opiskelemissa ja he osallistuvat muita ikäryhmiä useammin työvoimahallinnon palveluihin; tämä näkyy rinnasteisten pitkäaikaistyöttömien sekä TE-palveluilta työttömäksi joutuneiden korkeana osuutena nuorten kohdalla.

Vaikeasti työllistyvien koulutustaustajakaumassa suurimmat osuudet muodostuvat toisen asteen ja vain perusasteen koulutusta. Koulutustaustaltaan tuntemattomien, eli ulkomaalaistaustaisten osuus on TE-palveluista toisiin TE-palveluihin päätyvillä korkea, viidesosa kaikista työnhakijoista.

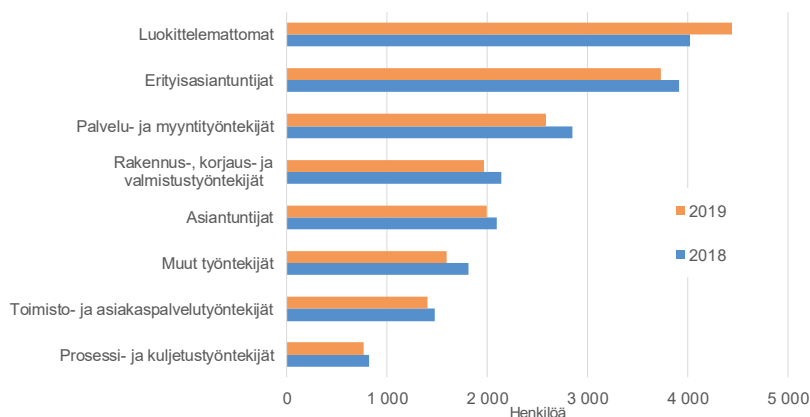
Kuvio 20. Vaikeasti työllistyvät helsinkiläiset koulutustaustan mukaan vuoden 2019 lopussa



Lähde: TEM

Vaikeasti työllistyvien helsinkiläisten ammattitaustoista löytyy kaikkein alojen edustajia. Vuonna 2019 suurimaksi ryhmäksi nousi ammattitaustaltaan luokittelemattomat, eli henkilöt vailla aiempaa työuraa tai joiden ammatti ei ole tiedossa. Muissa ammattiryhmissä vaikeasti työllistyvien määrät pienenevät hieman vuonna 2019. Erityisasiantuntijoita kuului vaikeasti työllistettäviin 3 700 ja määrät olivat suuria aina 35–39-vuotiaista lähtien. Kolmasosa oli iältään yli 55 -vuotiaita.

Kuvio 21. Vaikeasti työllistyvät helsinkiläiset ammattiryhmän mukaan vuosina 2018-2019



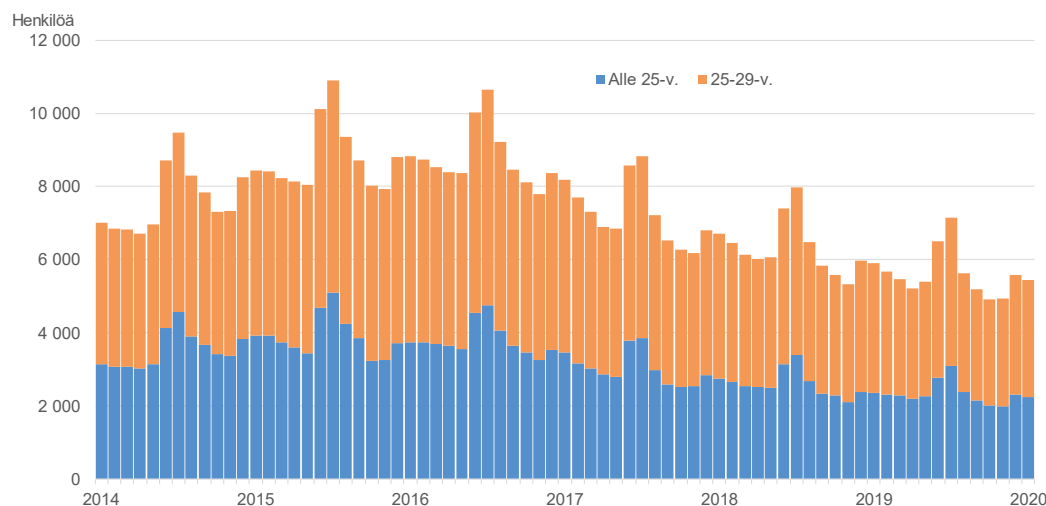
Lähde: TEM

Nuorten työttömyystilanne

Työ- ja elinkeinoministeriön tietojen mukaan alle 25-vuotiaiden työttömien määrä väheni Helsingissä vuosina 2016–2019 nopeasti. Vuoden 2019 lopussa alle 25-vuotiaiden työttömien määrä oli 38 prosenttia pienempi kuin vuoden 2015 lopussa. Vuoden 2019 aikana työttömyyden aleneminen hiipui ja nuoria työttömiä oli enää kolme prosenttia vähemmän kuin vuotta aiemmin. Vuoden 2019 joulukuussa alle 25-vuotiaita nuoria oli työttöminä työnhakijoina 2 301, ja heistä alle 20-vuotiaita oli 391. 25–29-vuotiaita työttömiä oli Helsingissä vuoden 2019 joulukuussa lähes 3 273, mikä oli yhdeksän prosenttia vähemmän kuin vuotta aiemmin.

Alle 30-vuotiaiden työttömien määrä väheni yhteensä kuudella prosentilla vuonna 2019. Eniten nuorten työttömien määrä on vähentynyt toisen asteen ja vain perusasteen tutkinnon suorittaneilla. Korkea-asteen tutkinnon suorittaneiden nuorten työttömien määrä kääntyi hienoiseen nousuun.

Kuvio 22. Alle 30-vuotiaiden työttömien määrä Helsingissä kuukausittain vuosina 2014–2020/1

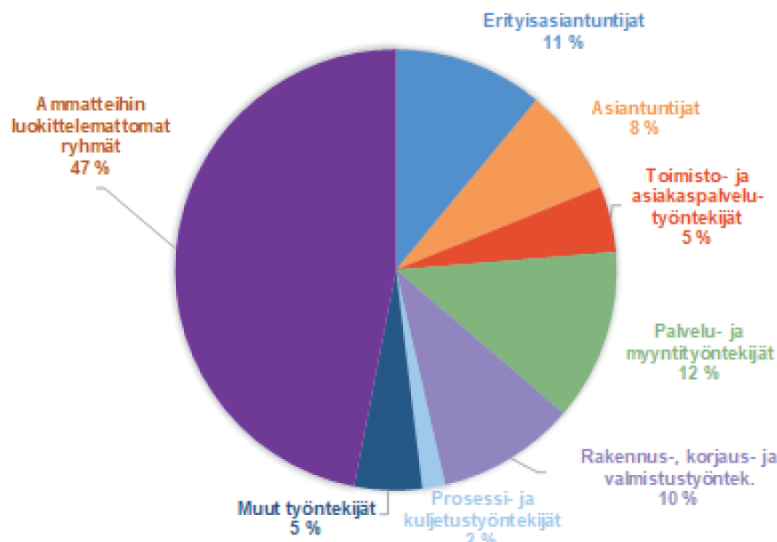


Lähde: TEM

Työ- ja elinkeinoministeriön aineistosta laskettu työttömyysaste helsinkiläisille alle 25-vuotiaille oli vuoden 2019 lopussa 6,6 prosenttia. 25–29-vuotiaiden työttömyysaste oli 6,4 prosenttia ja alle 30-vuotiaiden työttömyysaste oli 6,5 prosenttia. Nuorten työttömyysasteet laskivat hivenen vuoden takaisesta. Ikäryhmittäisen työttömyysasteen laskemisessa käytetty työvoiman määrä on Tilastokeskuksen rekisteripohjaisen työssäkäyntitilaston tieto vuoden 2017 lopusta. Työttömien määrä on TEM:n vuoden 2019 joulukuun luku. Työttömyysasteet ovat täten ennakkotietoja.

Alle 30-vuotiaista työttömistä lähes puolet kuului ammatteihin luokittelemattomien ryhmään. Tähän ryhmään lasketaan mukaan henkilöt, joilla ei ole edellistä ammattia tai ammatillista koulutusta sekä osa vastavalmistuneista, jotka tulevat ensi kertaa työmarkkinoille. Samoin ryhmässä ovat henkilöt, joiden ammatista ei ole tietoa. Viidesosa nuorista työttömistä kuului erityisasiantuntijoiden tai asiantuntijoiden ammattiryhmiin, 12 prosenttia kuului palvelu- ja myyntityöntekijöihin ja 10 prosenttia rakennusalan työntekijöihin.

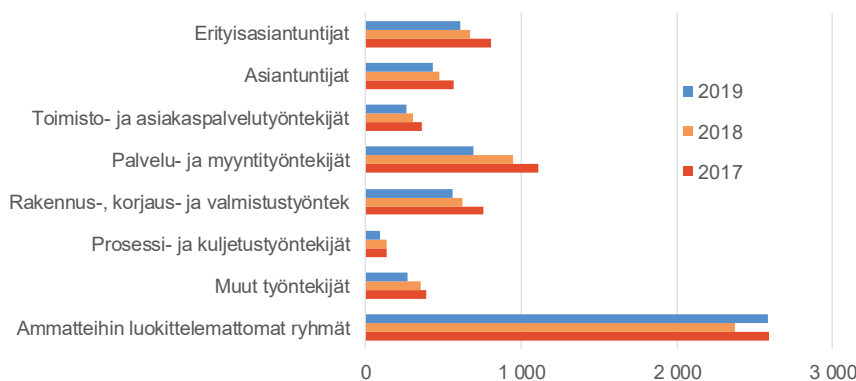
Kuvio 23. Alle 30-vuotiaiden työttömien ammattiryhmäjakauma vuoden 2019 lopussa Helsingissä



Lähde: TEM

Vuoden 2019 aikana alle 30-vuotiaiden työttömien määrä aleni kuudella prosentilla, vajaalla 400 henkilöllä. Suurin pudotus toteutuivat palvelu- ja myyntityöntekijöiden ammattiryhmässä, 27 prosenttia (- 260 henkilöä). Maltillisempaa työttömyyden vähenemistä tapahtui kaikissa muissa ammattiryhmissä, lukuun ottamatta luokittelemattomia. Ammattiryhmittäin luokittelemattomien ryhmässä työttömien nuorten määrä kasvoi yli 200 henkilöllä ja samalla tämän ryhmän osuus kasvoi huomattavasti.

Kuvio 24. Alle 30-vuotiaat työttömät ammattiryhmittäin vuosien 2017–2019 lopussa Helsingissä (TEM)



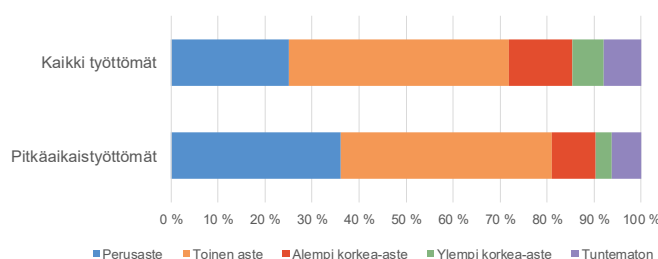
Lähde: TEM

Alle 30-vuotiaista työttömistä joka kymmenes oli pitkäaikaistyötön. Vuoden 2019 lopussa Helsingissä oli 5 574 alle 30-vuotiaasta työtöntä ja heistä 530:lla työttömyys oli kestänyt yhtä jatkaisesti vähintään vuoden. Nuorten kohdalla pitkäaikaistyöttömyys oli harvinaista vielä muutama vuosi sitten. Vuosina 2014–2016 se kasvoi rajusti. Tosin osa tästä kasvusta johtuu työnvälitysrekisteriin suotta jääneistä henkilöistä, jotka eivät olleet ilmoittaneet työllistymisestään, koulutukseen siirtymisestä tai muusta statuksen muutoksesta TE-toimistoon. Osa heistä oli saattanut muuttaa maasta. Työnvälitysrekisteriä ajantasastettiin vuoden 2017 aikana työttömien määräaikaishaastatteluiden myötä. Vuoden 2019 lopussa nuorten pitkäaikaistyöttömien määrä oli 17 prosenttia pienempi kuin vuotta aiemmin.

Nuorten kohdalla pitkäaikaistyöttömiksi ovat päätyneet erityisesti henkilöt, joilla ei ole edellistä ammattia tai vähintään ammatillista koulutusta eli ammattiryhmiin luokittelemattomat.

Alle 30-vuotiaista työttömistä neljäsosalla on vain perusasteen tutkinto, lähes puolella on toisen asteen tutkinto, 13 prosentilla alemman ja seitsemällä prosentilla ylemmän korkeakouluasteen tutkinto. Pitkäaikaistyöttömien nuorten joukossa on huomattavasti enemmän perusasteen suorittaneita kuin alle vuoden työttömänä olleissa ja vähemmän korkea-asteen koulutuksen suorittaneita.

Kuvio 25. Alle 30-vuotiaiden työttömien koulutusjakauma työttömyyden keston mukaan vuonna 2019

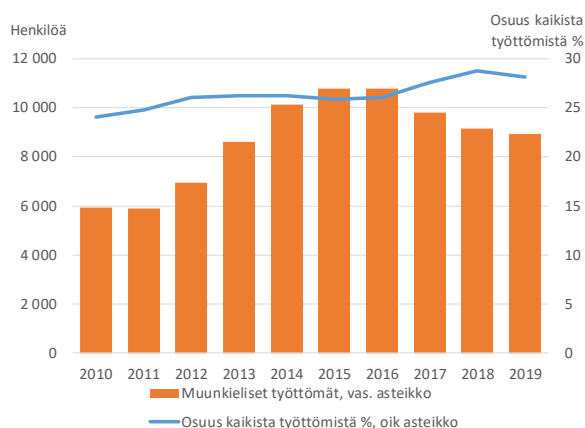


Lähde: TEM

Muunkieliset työttömät

Vuoden 2019 lopussa Helsingin 31 715 työttömästä 28 prosenttia puhui äidinkielenään muuta kuin suomea tai ruotsia. Muunkielisiä työttömiä oli 8 935, ja määrä oli 223 henkilöä pienempi vuotta aiemmin. Pidempää aikajännettä tarkasteltaessa muunkielisten työttömien määrä on kasvanut voimakkaasti, vuoden 2009 lopusta yli 50 prosentilla. Kasvua selittävät pitkään jatkunut heikko taloustilanne, ulkomaalaistaustaisten epävarma työmarkkina-asema sekä maahanmuuttoon pohjautuva väestönkasvu Helsingissä. Rekisteritietoihin oli myös jäänyt henkilöitä, jotka olivat jo poistuneet maasta. Vaikka muunkielisten työttömien määrä on noussut, pysytteli heidän osuutensa kaikista Helsingin työttömistä samalla tasolla vuosina 2012–2016. Viimeisen kolmen vuoden aikana osuus on kuitenkin kasvanut. Muunkielisistä työttömistä 27 prosenttia kuului pitkäaikaistyöttömiin, osuus on matalampi kuin koko väestöllä (33 %).

Kuvio 26. Muunkieliset työttömät Helsingissä vuosina 2010–2019 ja heidän osuutensa kaikista Helsingin työttömistä

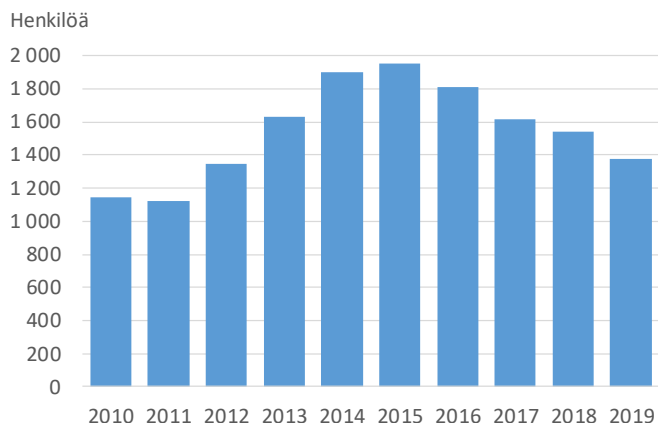


Lähde: TEM

Neljännes Helsingin alle 30-vuotiaista työttömistä on muun- kuin suomen- tai ruotsinkielisiä. Osuus on ollut kasvusuunnassa, mutta putosi vuonna 2019 hivenen edellisestä vuodesta. Muunkielisiä alle 30-vuotiaista oli vuoden 2019 lopussa työttömänä 1 375 henkilöä. Määrä on pienentynyt vuodesta 2015 lähes 600:lla

henkilöllä. Osa tästä selittyy sillä, että henkilöt ovat poistuneet maasta. Helsingissä on myös panostettu voimakkaasti ulkomaalaistaustaisten nuorten koulutus- ja työllistymismahdollisuuksiin.

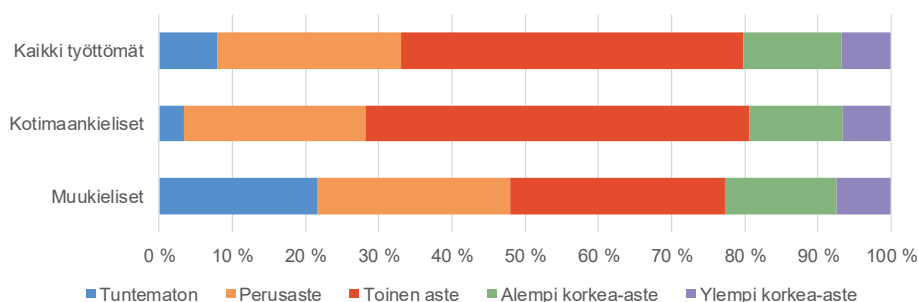
Kuvio 27. Alle 30-vuotiaat muunkieliset työttömät Helsingissä vuoden lopussa 2010–2019



Lähde: TEM

Muunkielisten työttömien nuorten koulutustausta poikkeaa kaikkien Helsingin nuorten työttömistä. Muunkielisistä 22 prosentilla ei ole tietoa koulutuksesta tai tutkinto ei löydy paikkaansa suomalaisesta koulutusjärjestelmästä. Toisen asteen tutkinnon suorittaneita on muunkielisissä lähes kolmannes ja kotimaankielisissä yli puolet. Korkea-asteen tutkinnon suorittaneita on muunkielisissä 23 prosenttia ja kotimaankielisissä 20 prosenttia.

Kuvio 28. Alle 30-vuotiaiden työttömien koulutusastejakauma äidinkielen mukaan vuoden 2019 lopussa Helsingissä



Lähde: TEM

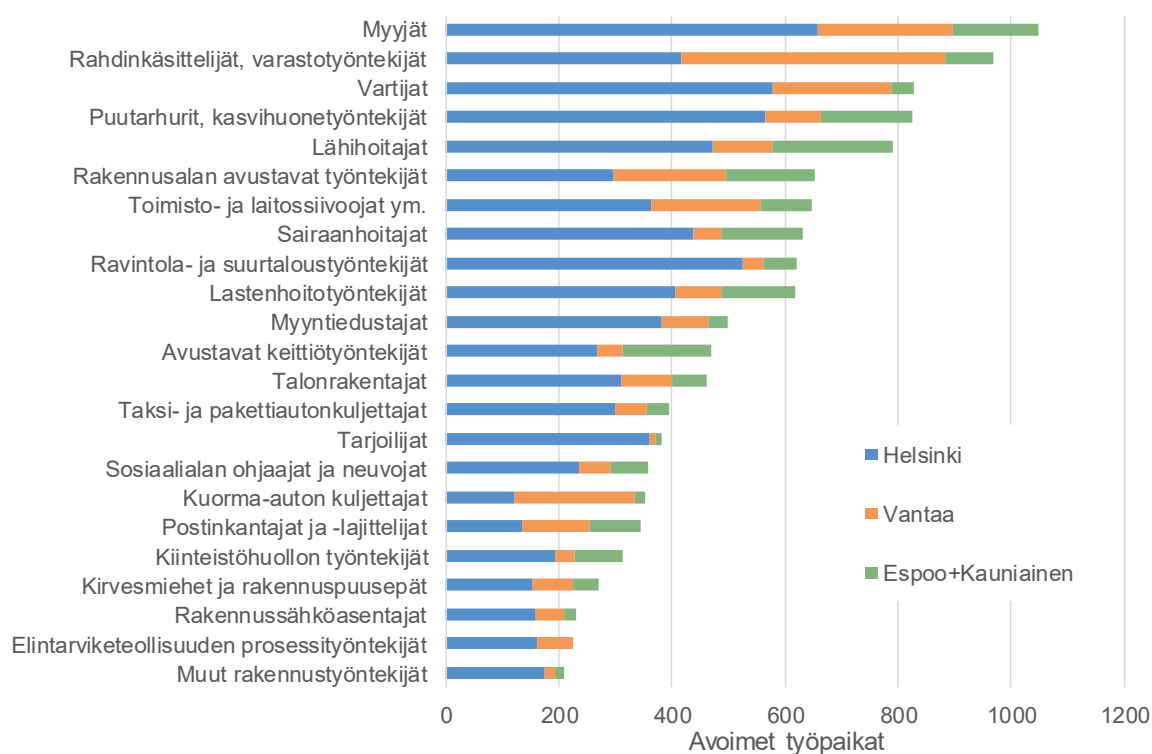
Nuoren työttömyys aleni vuoden takaisesta, sekä kotimaan kielisillä että muunkielisillä. Perusasteen ja toisen asteen tutkinnon suorittaneiden työttömien määrät alenivat kaikilla nuorilla. Sen sijaan korkeakoulututkinnon suorittaneiden kohdalla nuorten työttömien määrät kääntyivät hienoiseen kasvuun verrattuna vuoden takaiseen. Määrällisesti kyse oli vain 42 työttömän lisäyksestä.

4. Avoimet työpaikat ja työvoiman kohtaanto

TE-toimistoon ilmoitettuja avoimia työpaikkoja oli Helsingissä vuoden 2019 lopussa 8 318, mikä oli kuusi prosenttia enemmän kuin vuotta aiemmin. Pääkaupunkiseudulla avoimien työpaikkojen määrä kasvoi 14 prosenttia ja koko maan tasolla 18 prosenttia. Pääkaupunkiseudulla oli vuoden 2019 lopussa 13 160 avointa työpaikkaa.

Vuoden 2020 tammikuun lopussa pääkaupunkiseudulla oli 12 815 avointa työpaikkaa, mikä oli 12 prosenttia enemmän kuin vuotta aiemmin. Helsingissä avoimien työpaikkojen määrä kasvoi 10 prosentilla. Suurin kysyntä Helsingissä kohdistui myyjiin, vartijoihin, puutarha- ja kasvihuonetyöntekijöihin (kesätyöt), ravintola- ja suurtaloustyöntekijöihin, lähi- ja sairaanhoitajiin, varastotyöntekijöihin, lastenhoitajiin, myyntiedustajiin, siivoojiin, tarjoilijoihin ja talonrakentajiin.

Kuvio 29. Avoimet työpaikat pääkaupunkiseudulla vuoden 2020 tammikuun lopussa ammattiryhmittäin (mukana ammatit, joissa vähintään 200 avointa paikkaa)



Lähde: TEM

Kaikki avoimet työpaikat eivät näy TE-hallinnon järjestelmissä, esimerkiksi suuri osa it-alan sekä muista erityisasiantuntijatasen rekrytoinneista tapahtuu muuta kautta. Työpaikkojen ja työvoiman kohtaanto-ongelman kasvaessa yhä useampi työpaikka pyritään täyttämään muuta kautta, koska työnantajat eivät koe saavansa TE-toimiston asiakkaista sopivaa työvoimaa.

Laatuseloste

Aineistot

Tilastokeskuksen työvoimatutkimus noudattaa ILO:n ja Eurostatin edellyttämiä käytäntöjä. Työvoimatutkimus (Labour Force Survey) kerää tilastotietoja 15–74-vuotiaan väestön työhön osallistumisesta, työllisyydestä ja työttömyydestä sekä työvoiman ulkopuolisten toiminnasta.

Työvoimatutkimuksen tiedonkeruu perustuu Tilastokeskuksen väestötietokannasta kahdesti vuodessa satunnaisesti poimittuun otokseen. Kuukausittainen otos on koko maan tasolla noin 12 000 henkeä ja tiedot kerätään tietokoneavusteisilla puhelinhaastatteluilla.

Helsingin ja Helsingin seudun tiedot perustuvat erillistilaukseen. Helsingin aineisto on vuosineljänneksen keskiarvo ja Helsingin otoskoko on 3 kk:n ajalla noin 4 500 henkilöä ja Helsingin seudun noin 9 000. Alueittaisia lukuja voidaan tulkita suuntaa-antavina; kuntatasolla ilmenee satunnaisvaihtelua.

- Työllinen on henkilö, joka on tutkimusviikolla tehnyt ansiotyötä vähintään tunnin rahapalkkaa tai luontaiseta vastaan tai voittoa saadakseen, tai on ollut tilapäisesti poissa työstä. Tutkimusviikolla työstä pois ollut henkilö lasketaan työlliseksi, jos poissaolon syy on äitiys- tai isyyysvapaa tai oma sairaus tai jos poissaolo on kestänyt alle 3 kuukautta. Työlliset voivat olla palkansaaajia, yrittäjiä tai samassa kotitaloudessa asuvan perheenjäsenen yrityksessä palkatta työskenteleviä.
- Työvoimatutkimuksen määritelmän mukaan henkilö on työtön, jos hän on työtä vailla, hakenut 4 viikon aikana aktiivisesti työtä ja on työhön käytettävissä 2 viikon sisällä.

Tilastokeskuksen työssäkäyntitilasto on vuositilasto, joka tuottaa alueittaista tietoa väestön taloudellisesta toiminnasta ja työssäkäynnistä. Tilaston henkilöperusjoukon muodostaa maassa vuoden viimeisenä arkipäivänä vakinaisesti asuva väestö. Tiedot perustuvat pääasiassa hallinnollisiin rekistereihin ja tilastollisiin aineistoihin.

- Tietyllä alueella työskentelevien henkilöiden lukumäärää voidaan käyttää kuvaamaan työpaikkojen lukumäärää tällä alueella. Jokaisen työllisen henkilön on tällöin ajateltu muodostavan yhden työpaikan. Näin osa-aikaistakin työtä tekevä henkilö muodostaa laskennallisesti yhden työpaikan. Työsuhteet voivat olla luonteeltaan myös tilapäisiä ja lyhytaikaisia.
- Rekisteripohjaisissa väestölaskennoissa ja työssäkäyntitilastossa ei ole tehty eroa kiinteissä työpaikoissa tehtävän työn ja luonteeltaan liikkuvan työn välillä, vaan kaikki henkilöt on pyritty sijoittamaan johonkin toimipaikkaan työn luonteesta riippumatta. Tarkemman työpaikan sijaintitiedon puuttuessa on henkilöt kiinnitetty asuinkuntaansa. Valtaosalla yrittäjistä työpaikan sijaintikunta on henkilön asuinkunta.

Työ- ja elinkeinoministeriön työnvälitystilasto perustuu työ- ja elinkeinotoimistojen (TE-toimisto) asiakkaista koottuun aineistoon: TE-toimistoihin ilmoittautuneista työnhakijoista ja työnantajien TE-toimistoihin ilmoittamista avoimista työpaikoista. Työnvälitystilaston tiedot kuvaavat kuukauden viimeistä arkipäivää. Tilasto perustuu lainsäädäntöön ja hallinnollisiin määräyksiin.

- Työtön työnhakija on henkilö, joka ei ole työsuhteessa eikä työttömyysturvalain 2 luvussa tarkoitetulla tavalla työllistyy päätoimisesti yritystoiminnassa tai omassa työssään ja joka ei ole työttömyysturvalain 2 luvussa tarkoitettu päätoiminen opiskelija. Työttömänä pidetään myös työsuhteessa olevaa, joka on kokonaan lomautettu tai jonka säännöllinen viikoittainen työskentelyaika on alle 4 tuntia. Päätoimisia koululaisia ja opiskelijoita ei lueta työttömiksi myöskään lomien aikana.